

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

30. Dies Martii. Animi affectio inhærentis incommutabili bono, proprium, & primum est hominis bonum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

30. DIES MARTII.

Animi affectio inhærentis incommutabili bono, proprium, & primum est hominis bonum. *S. Aug. de lib. arb. l. 2. c. 19.*

Solum est bonum, quod est incommutabile.

I. **P**ersto adhuc, Bonum quærere pertinax, quod vel post immensos labores quæsitum, ac tandem repertum erit salus reperientis.

Tessera hodiernæ diei Bonum hominis proprium, & unicum digito ostendit, quod est, cum omni alio bono incomparabile, videlicet Bonum, cui quis affectu inhæret incommutabile. Sub sole non tantum totum est Vanitas, sed Mutabilitas. Tametsi oraculo Veritatis, (a) *Terra in æternum stat*, terrena tamen nunquam sunt in statu, semper in motu: & dum se perenniter movent, nos utiliter monent, ut illis bonis, quæ transeunt (b) *tanquam nuntius percarrens*, nuntium remittamus. Terrena omnia in hoc solùm stabilia sunt, quod semper sint instabilia: & in hoc semper sistunt, quod nunquam sistant. Hoc ipsum debemus Divinæ providentiæ, quæ rerum instabilitate nos stabiles in Die amore, & firmos in ejus obsequio reddere studuit. Hinc nullus nisi vecors ea volet deperire, quæ semper pereunt. Et quo pacto poterunt illa menti conferre quietem, quæ omni destitutâ quiete, nunquam quiescunt? Quomodò stabilem reddent animum possidentis, quæ ipsa stabilitatem non possident? Nullus non mentem in terrenis figeret firmiùs, si radicem illa figerent firmiorem.

II. Mens

(a) *Eccles. 14.* (b) *Sap. 5. 9.*

II. Mens planè illi est amens, qui velit contumaciter in ea amore ferri, quæ semper ad interitum deferunt, & feruntur. Quid miraris mortalia mori, peritura interire? Pertinaci volubilitate vertitur fortunæ rota; & nunc se auream, nunc ferream pariter exhibet; ut quæ hodie sunt summa, cras fiant ima; & nunc prospera, paulò post mutantur in adversa. Tali in rota circumvoluti sunt dives epulo, & ulcero suo Lazarus: hic enim paulò post ex infimo loco elatus est in sinum Abrahamæ; hic depressus usque ad centrum gehennæ. Nemo igitur fortunæ perfidæ adhibeat fidem; plerumque immodica, modicum duraverunt: Omne lætum, tandem admiscet fletum. In orbe nihil constat, nisi Inconstantia. Vix momentum intercedit, inter cælum sudum & udum. Eadem hora mare est undis placidum, & ventis turpidum. Itaque sæpè fallit illud proverbium: *Semper felices cadunt Jovis taxilli. Fronti nulla fides.* Venit sæpè fortuna renidenti vultu, tanquam Comica; discedit furienti, tanquam Tragica: sic soccos mutat in cothurnos; pæana in lessos; rosas in spinas. Si cum aliis es sæva, tibi est blanda, suspectam habe clementiam, nam moræ usuram exigit, & te è circulo felicitatis abiget. Multi mortales non sunt suæ felicitatis patientes; sed cum illis bellè est, quasi bellum indicunt fortunæ, eique januam obstruunt; non, ne exeat, sed ne introeat: non nescii, illam non rarò eos redigisse ad ultimam inopiam, quibus præbuerat Cornucopiam.

III. Ne ergò susque, deque perpetuò instar pilæ datariæ volvaris, & revolvarris, & constanti vertigine, instar turbinis, omnem in partem verferis; dele-

re, &

Martius.

Tessera.

241

re, à quibus brevi desereris, quæ sunt infrà lunam,
bona: & toto amoris conatu adhære illi bono, quod
est incommutabile, ut ipse fias immutabilis. Deus
semper est unus; illi ergò adhærens, nunquam eris
etiam inter multa, multus; Deus semper est sui similis;
illi conjunctus, nunquam eris tui dissimilis: Deus est
constans; illi unitus, inter omnia circà te cadentia,
nunquam non tibi constabis. Si adhæreas malo na-
vis, fluctuum pondere, & ventorum turbine, navi in-
varias partes inclinante, tu pariter inclinabis. Si ad-
hæreas columnæ, semper stabis immotâ mente, ut illa
suâ mole. Undè si homo adhæreat mutabilibus for-
tunæ bonis: nullus vertumnus, & Chamæleon est
tam mutabilis; quàm erit voluntas illius hominis.
Nullus Euripus, tot ac tantis fluctuum commuta-
tionibus agitur; quantis affectionibus illa recipro-
cabitur. Nullum horologium, quod destituitur cu-
ratore, tam est rotis, & partibus suis dissolutum, atq; in
horarum significatione præposterum. Nullum oppi-
dum, in quo vilis plebeculæ seditio grassatur, tam est
confusum, & cladi opportunum. Nulli est illi procli-
vius, quàm ruere, proste ni, jacere: nihil operosius,
quàm attolli ad magna. Ut aviculâ uno pede illigata,
paululum evolat è terra, mox relabitur: iterùm exur-
git, mox cadit, & reciproca illa contentione fatiga-
tur. Sic animus est quasi Arundo inanis, Austri, Bo-
reæque ludibrium: quæ vicina quatit; se elidit, & de-
jecto vertice immaturè ficcatur: nunc est cum Casto-
re in cælo: nunc cum Polluce in Orco: jam nectare,
& ambrosiâ victitat: nunc è stygio fonte potat. Illa
tanta secum discordia maxime est evitanda. Sic nos
hortante Poëta: *In tota vita, tibi discors vivere vita.*

Q

31. DIES